

havde Løjlighed til at udtale om mine Meningsfællers og min Stilling til det foreliggende Lovforslag, vil jeg kortelig anbefale, at man undlader at deltage i Afstemningen nu ved Lovforslagets endelige Afgørelse her i Tinget. Jeg ønsker nemlig ikke — og jeg antager, at det gaar andre Medlemmer paa samme Maade — at stemme imod et Lovforslag, hvis Princip jeg i og for sig anser for rigtigt. Paa den anden Side vil jeg ikke være med til at tage Ansvar for, at dette Princip bliver udført paa en Maade, som jeg anser for uretfærdig overfor de paagældende, og som muligt ogsaa vil kunne paaføre Staten Kræv om forøgede Lønninger til et ikke ringe Beløb. Som sagt, jeg anbefaler, at man undlader at deltage i Afstemningen.

Hammerich: Jeg er enig med det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup), der beklager, at dette Lovforslag er saaledes, at man ikke kan give det sin Tilslutning. Men jeg gaar lidt videre, idet jeg anser det for rigtigt her ved tredje Behandling at stemme imod det. Det ærede Medlem sagde, at Princippet i dette Lovforslag kunde han give sin Tilslutning, men Formen kunde han ikke gaa med til. Jeg kan end ikke give Princippet min Tilslutning og kan derfor ikke nøjes med at undlade at stemme. Lovforslaget vil — det kan man ikke være i Tvivl om — blive vedtaget, thi naar Forsvarsministeren tiltræder det, og man ved, at han paa Forhaand har et Flertal her i Tinget med sig, bliver Lovforslaget selvfølgelig vedtaget. Det, der gør den nuværende Ordning forsvarelig, er, at man Landet over betragter det at have en Garnison som et Gode for den Kommune, der har den, og man har derfor ment, at man kunde tillade sig at lade Kommunen bære den lille Byrde, der ligger i, at den ikke faar saa høj Skat fra Befalingsmændene i denne Garnison som fra de øvrige Borgere. Men naar der nu er Tale om, at man vil ligefrem lægge en ny og i mange Tilfælde ikke ringe Byrde over paa Befalingsmænd, der flyttes fra een Kommune over i en anden, ofte imod deres Ønske, forekommer det mig at være at foretage en uforsvarelig Ændring i deres Lønningsvilkår. Jeg har derfor kun kunnet tænke mig den bestaaende Ordning berettiget ændret, hvis det skete derved, at Staten vel ikke berøvede Kommunerne den Skat, de kunde have af militære, naar disse skulde betale det samme som andre, men godtgjorde, naar en Befalingsmand

forflyttedes til en anden Kommune, vedkommende den forøgede Skat, han vilde komme til at betale. Det vilde efter min Mening være den eneste forsvarelige Ordning af denne Sag, og da denne Ordning ikke i mindste Maade foreligger her, heller ikke efter den i Lovforslaget foretagne Ændring, maa jeg stemme imod Lovforslaget og skal anbefale mine Meningsfæller at gøre det samme.

Ordføreren (Andreasen): Til det ærede Medlem fra Veringe (Jensen-Sønderup) skal jeg sige, at naar han er enig i Princippet i Lovforslaget, kan jeg kun meget beklage, at han ikke har stillet sig paa samme Maade, som hans Meningsfælle fra Lemvig (Sandbæk), som har ydet sin gode Medvirkning til, at vi nu, efter i en Række Samlinger at have haft et lignende Lovforslag til Behandling, endelig naar til et Resultat. Det er beklageligt, at man, naar man er enig med Princippet i en Sag, søger med alle til Raadighed staaende Midler at spænde Ben for Sagens Gennemførelse. Jeg forstaar ikke den Optræden og ved ikke, om andre kan forstaa den. Det ærede Medlem synes at se sin Opgave i at opretholde Officerernes efter min Mening uberettigede Privilegier.

Til det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) skal jeg kun bemærke, at det jo ikke alene drejer sig om at stille disse Skatteydere paa lige Fod med de øvrige Skatteydere, hvor de paagældende Befalingsmænd kommer til at bo, men der er Tale om at behandle Folk ens, saa at de kommer til at yde ens til den almindelige Samfundshusholdning. I den Henseende synes jeg, at hvis man er Patriot, kan man hverken være med til at gøre Forskel ej heller til at opretholde det Forhold, her er Tale om. Endelig er der en Omstændighed til, der gør, at jeg i alt Fald ikke kan finde noget, der begrunder, at de militære har denne Særstilling. Foruden at faa en lige saa høj Løn som Statens øvrige Embedsmænd — hvad den højtærede Forsvarsminister har fremhævet —, yder Staten nemlig mere til dem end til andre, idet den bekoster de militære Embeds- og Bestillingsmænds Uddannelse. Det er en yderligere Grund til ikke at give dem Skatteprivilegier. Derfor skal jeg meget anbefale Tinget at vedtage det foreliggende Lovforslag.

Jensen-Sønderup: Det er en stor Misforstaaelse af den ærede Ordfører (An-